

— pro určení, zda mezi vyžádanou osobou a vykonávajícím členským státem existuje pouto, na jehož základě by bylo možné konstatovat, že se na tuto osobu vztahuje výraz „zdržuje se“ ve smyslu zmíněného čl. 4 bodu 6, vykonávajícímu justičnímu orgánu přísluší provést celkové posouzení více objektivních skutečností, kterými se vyznačuje situace této osoby, mezi něž patří zejména délka, povaha a podmínky pobytu vyžádané osoby, jakož i rodinné a hospodářské vazby, které tato osoba udržuje k vykonávajícímu členskému státu.

(¹) Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. července 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litevská republika) – V řízení zahájeném Ingou Rinau

(Věc C-195/08 PPU) (¹)

(Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí — Výkon ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 — Návrh na neuznání rozhodnutí o navrácení dítěte neoprávněně zadržovaného v jiném členském státě — Řízení o naléhavé předběžné otázce)

(2008/C 223/30)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastnice původního řízení

Inga Rinau

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Výklad článků 21, 23, 24, čl. 31 odst. 1, čl. 40 odst. 2 a čl. 42 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243) – Návrh na neuznání rozhodnutí v členském státu A, vydaného soudem členského státu B, nařizujícího navrácení dítěte, považovaného soudem za neoprávněně zadržované v členském státu A svou matkou, jeho otci, který bydlí v členském státě B a získal dítě do své péče

Výrok

- 1) Bylo-li přijato rozhodnutí o nenavrácení dítěte a byl-li o něm uvědomen soud původu, nemá pro účely vydání osvědčení stanoveného v článku 42 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 žádný dopad, že toto rozhodnutí bylo pozastaveno, změněno, zrušeno nebo se za jakýchkoli okolností nestalo pravomocným nebo bylo nahrazeno rozhodnutím o navrácení dítěte, jestliže ke skutečnému navrácení dítěte nedošlo. Jelikož nevyvstala žádná pochybnost, pokud jde o pravost uvedeného osvědčení, které bylo vyhotoveno podle formuláře, jehož vzor se nachází v příloze IV uvedeného nařízení, opravný prostředek proti uznání rozhodnutí je zakázán a dožádanému soudu přísluší pouze konstatovat vykonatelnost osvědčeného rozhodnutí a vyhovět okamžitěmu navrácení dítěte.
- 2) Kromě případu, kdy se řízení týká osvědčeného rozhodnutí podle článku 11 odst. 8 a článků 40 až 42 nařízení č. 2201/2003, může každá dotčená osoba navrhnout neuznání soudního rozhodnutí, i když předtím nebyl podán návrh na uznání rozhodnutí.
- 3) Článek 31 odst. 1 nařízení č. 2201/2003 se v rozsahu, v němž stanoví, že osoba, vůči níž je výkon navrhován, ani dítě nejsou v tomto stadiu řízení oprávněny podat k návrhu jakékoli připomínky, nepoužije na řízení o neuznání soudního rozhodnutí zahájené, aniž by ve vztahu ke stejnému rozhodnutí byl předtím podán návrh na uznání. V takové situaci odpůrce, který se domáhá uznání rozhodnutí, může předložit vyjádření.

(¹) Úř. věst. C 171, 5.7.2008.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. května 2008 Philippem Guigardem proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 11. března 2008 ve věci T-301/05, Guigard v. Komise

(Věc C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Philippe Guigard (zástupci: S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství